

• door Gerda Hoddenbagh-Los

Vrouwen in de Bijbel:

De weduwe van Sarefath

(1 Koningen 17)

Bij een weduwe denk je al snel aan een ouder iemand, maar het is best mogelijk dat de weduwe van Sarefath dertig jaar of jonger is als Elia door God op haar weg wordt gebracht. 'Ik heb een weduwe geboden voor jou te zorgen', zegt God op een dag tegen Elia. Het is een tijd van hongersnood als gevolg van de zonden van koning Achab. Maar de Here zorgt voor zijn dienstknechten. Nadat eerst raven opdracht kregen om Elia te voorzien van voedsel, kiest God nu een weduwe uit; niet in Israël (Luk. 4:25,26), maar in het heidense Sidon, waar de vader van Izebel regeert.

Zorgzaam

God meldt dus wel aan Elia wie voor hem gaat zorgen, maar het is de vraag of de zorgverleenster zelf op de hoogte is van de taak die haar wacht. We vinden haar bij de poort, hout sprokkelend voor de bereiding van wat waarschijnlijk haar laatste maaltijd gaat worden. Als Elia haar om water vraagt, is ze – naar oosterse gastvrijheid - bereid om dat te halen. Maar een stuk brood zit er niet in. Voor haarzelf en haar zoontje heeft ze nog net genoeg ingrediënten voor een kleine koek. Jammer voor de vreemdeling, die ze - waarschijnlijk aan zijn uiterlijk - herkent als een man van God. Toch boezemen zijn woorden vertrouwen in. Ze gaat naar huis en doet wat de vreemdeling vraagt. En het wonder geschiedt: het meel en de olie raken niet op. Dag in dag uit blijkt er voldoende te zijn voor iedereen in haar huis, waar inmiddels ook Elia zijn intrek heeft genomen. Wie zorgt hier voor wie? God voorziet in het onderhoud van zijn dienstknecht door middel van de weduwe, die op haar beurt voor die dienst door God gezegend wordt (Spr.11:24a,25b; Mat.10:41a).

Zonde

Helaas is de vreugde van korte duur. Opnieuw doet de dood haar intrede in dit gezin. De zoon wordt ziek en sterft. De weduwe verwijt Elia dat zijn komst in haar huis haar zonde in herinnering brengt. Is dit een heidense reactie of werkt God dieper door in haar leven? Als in onze tijd iets dergelijks gebeurt, wijst men vaak God aan als schuldige: 'Waar is God nu? Hoe kan Hij dit toelaten?' Zelfs christenen houden liever vast aan een eenzijdig beeld van God als een liefdevolle, zorgende Vader. Ziekte en dood passen niet in dat plaatje. Met ellende weten wij over het algemeen niet goed raad (om over een mogelijk verband tussen ziekte en zonde maar te zwijgen). Elia gaat niet in op het verwijt van de vrouw. Hij neemt het kind mee naar zijn bovenkamer. Daar roept Hij tot de Here, strekt zich driemaal over het kind uit en bidt opnieuw. God verhoort het gebed en het kind wordt levend. Niet eerder is zo iets gebeurd!

Diepere weg

'Nu weet ik dat U een man Gods bent en dat het woord van de Here in uw mond waarheid is', luidt het getuigenis van de vrouw. God gebruikt de dood van haar kind om haar Zijn opstandingskracht te openbaren en daardoor haar geloof te verdiepen. Ik denk in dit verband aan een uitspraak van C.S.Lewis: 'We moeten een lange-termijnvisie ontwikkelen en het lijden van dit leven in de context van de eeuwigheid plaatsen. God fluistert tot ons in onze genoegens, Hij spreekt tot ons in ons geweten, maar Hij schreeuwt tot ons in onze pijn. Dat is Zijn megafoon waarmee Hij deze wereld wakker wil schudden.'

Vraag: Wanneer zag je voorbeelden van die 'diepere weg' in je eigen leven?